

4233

2den Væb. af Lovf. om den kommunale Beskatn. i Kjøbst. udenf. Kbhvn.

4234

Thune: Den ærede Rigsdagsmand har tilbeels fremhævet, hvad jeg ønskede at sige med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 38 til § 17. Jeg troer, at Principet i samme er flaaet fast ved Loven om den kjøbenhavnske Indkomstskat, idet man gik ud fra, at man ikke kunde beskatte saadanne Aktieselskaber, eftersom deres enkelte Medlemmer beskattedes for de Indtægter, som de have som Medlemmer af saadanne Selskaber. Det blev dengang indvendt, at ikke alle Medlemmer af slige Instituter boede i den samme By, hvor Institutet virkede, og man fandt det derfor rigtigt, at de forskellige Kommuner, i hvilke de havde Bopæl, beskattede dem for de Indtægter, som de formeentes at have som Medlemmer af saadanne Selskaber. Men i det Dieblik, man gik bort fra Næringsstaten, gik man ogsaa ud fra, at der vilde kunne fremkomme en dobbelt Beskatning paa det samme Objekt derved, at man beskattede selve Aktieselskabet paa Formue og Leilighed, idet en Mand kunde boe i en By og drive Næring i en anden og paa den Maade vilde komme til at svare Skat til begge Kommuner af den samme Indtægt. Jeg troer derfor ikke, at det gaaer an at vedtage Endringsforslaget under Nr. 38, men skal anbefale de ærede Forslagsstillere at tage det tilbage; jeg tvivler nemlig paa, at Thinget vil vedtage det, eftersom det derved vilde komme i Modstrid med, hvad et tidligere Thing i tidligere Aar har vedtaget, da det samme Spørgsmaal forelaa. Hvad Forslaget under Nr. 53 angaaer, da er jeg tilbøielig til at følge Mindretallet, hvis Anskuelse i dette Punkt jeg anseer for rigtig: at det nemlig kun er en daarlig Erstatning for en Mand, at han om 20 Aar kan blive befriet for en Deel af den Skat, som i Dieblirket med Urette falder haardt paa ham; jeg skal derfor stemme for Endringsforslaget under Nr. 33.

Ordføveren: Det er kun en enkelt Bemærkning, som jeg skal tillade mig, deels til § 15 og deels til § 17. Endringsforslaget til § 15 gaaer ud fra det samme Princip som

Lovudkastet, det nemlig: at beskytte de faste Eiendomme mod store Forandringer i Beskattningen. I Udvalget meente flere Medlemmer at kunne slutte sig til Lovudkastet, medens andre meente, at Diemebet bedst opnaeendes ved, at Vedtægterne revideres efter et længere Aaremaal, og efter Konference med den høitærede Minister, enedes man med ham — idetmindste forstod jeg det ikke rettere — om Fleertallets Forslag. Meningen med dette Endringsforslag er, at der under Revisionen skal henlægges alle de Spørgsmaal, som vilde opstaae i den mellemiggende Tid, altsaa ogsaa det, om der er Grund til at foretage Forandringer i Klassifikationen. Det er en Bemærkning, som jeg gjør til et æret Medlem af Udvalget, som lægger Vægt paa, at det bliver staaende, at en Forandring i Klassifikationen kan stee til enhver Tid.

Med Hensyn til Endringsforslaget til § 17 bemærkede den høitærede Minister ved Konferencen, at han ikke vilde kunne gaae ind paa dette Endringsforslag, da de Regler, som gjælde om Ligningen af Skat efter Formue og Leilighed, ikke kunde finde Anvendelse paa saadanne Instituter og Selskaber som dem, her er Tale om.

Lorenzen: Jeg glemte før, da jeg anbefalede Lovforslaget § 15, at sige, at der fra enkelte Medlemmer, med hvem jeg har talt, er blevet udtalt Betænkeligheder ved at beholde denne Paragraf og navnlig den Deel af samme, som jeg omtalte, fordi de frygte for, at der fra mange Kjøbstæder skulde indkomme Andragender uden Grund. Men derfor behøver man dog virkelig ikke at være Frygt; thi det vilde dog være en underlig Kommunalbestyrelse, som blot fordi der var en vis Stemning tilstede, uden Grund vilde indkomme med Andragender, og Thinget kan saa meget mere berolige sig, idet der staaer, at Foranstaltningen kun kan stee med Indenrigsministerens Samtykke. Jeg har den Tro til den Mand, som til enhver Tid beklæder bennes ansvarsfulde Post, at han ikke vil gaae efter Stemninger og tillade Forandringer, naar der ikke er gyldig Grund dertil.